

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 12. decembra 2013*

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok
„BASKAYA“ — Námietka — Dvojstranná zmluva — Územie tretieho štátu — Pojem „riadne
používanie““

Vo veci C-445/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané
2. októbra 2012,

Rivella International AG, so sídlom v Rothriste (Švajčiarsko), v zastúpení: C. Spintig, Rechtsanwalt,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení:
G. Schneider, splnomocnený zástupca,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas, so sídlom v Grossete (Taliansko),

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia A. Borg Barthet, E. Levits (spravodajca),
M. Berger a S. Rodin,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. októbra 2013,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej
návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Spoločnosť Rivella International AG svojím odvolaním navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 12. júla 2012, Rivella International AG/ÚHVT – Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA) (T-170/11, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jej žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 10. januára 2011 (vec R 534/2010-4), týkajúceho sa námietkového konania medzi odvolateľkou a Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (ES) č. 207/2009

- 2 Článok 8 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1) vo svojom odseku 2 upravuje:

„Na účely odseku 1 sa pod pojmom ‚skoršie ochranné známky‘ rozumie:

- a) ochranné známky nasledujúcich druhov s dátumom podania prihlášky, ktorý je skorší ako dátum podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, berúc do úvahy prípadne právo prednosti uplatnené na podporu týchto ochranných známok:
 - i) ochranné známky Spoločenstva;
 - ii) ochranné známky zapísané v členskom štáte alebo v prípade Belgicka, Holandska alebo Luxemburska na Úrade Beneluxu pre duševné vlastníctvo;
 - iii) ochranné známky zapísané na základe medzinárodných dohôd s účinkom v členskom štáte;
 - iv) ochranné známky zapísané na základe medzinárodných dohôd s účinkom v Spoločenstve;

...“

- 3 Článok 42 nariadenia č. 207/2009 popisuje námietkové konanie pred ÚHVT. Znie takto:

....

2. Ak to prihlasovateľ navrhne, majiteľ skoršej ochrannej známky Spoločenstva, ktorý podal námietku, musí predložiť dôkaz o tom, že v období piatich rokov pred dňom zverejnenia prihlášky ochrannej známky Spoločenstva sa skoršia ochranná známka Spoločenstva v Spoločenstve používala v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré je zapísaná a ktoré uvádza ako dôvod svojej námietky, alebo o tom, že existujú náležité dôvody nepoužívania, za predpokladu, že skoršia ochranná známka Spoločenstva bola k tomuto dňu už zapísaná najmenej päť rokov. Pokiaľ nie je v tomto zmysle predložený dôkaz, námietka sa zamietne. Ak sa skoršia ochranná známka Spoločenstva používala iba vzhľadom na časť tovarov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, považuje sa na účely preskúmania námietky za zapísanú iba pre túto časť tovarov alebo služieb.

3. Odsek 2 sa vzťahuje na skoršie národné ochranné známky uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a), pričom používanie v Spoločenstve sa nahrádza používaním v tom členskom štáte, v ktorom je skoršia ochranná známka chránená.

...“

4 Článok 160 tohto nariadenia týkajúci sa použitia medzinárodne zapísanej ochrannej známky znie:

„Na účely uplatňovania... článku 42 ods. 2,... dátum zverejnenia podľa článku 152 ods. 2 nahrádza dátum zápisu na účely stanovenia dátumu, od ktorého sa medzinárodne zapísaná ochranná známka s vyznačením Európskeho spoločenstva musí skutočne používať na území Spoločenstva.“

Smernica 2008/95/ES

5 Článok 10 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, s. 25) znie:

„Ak majiteľ nezačal v priebehu piatich rokov odo dňa ukončenia konania o zápise ochrannú známku v členskom štáte skutočne používať pre tovary alebo služby, pre ktorá bola táto ochranná známka zapísaná, alebo ak bolo toto používanie pozastavené počas neprerušeneho obdobia piatich rokov, táto ochranná známka bude podliehať sankciám podľa tejto smernice, s výnimkou prípadu, ak bolo toto nepoužívanie primerane odôvodnené.“

Madridská dohoda

6 Madridská dohoda o medzinárodnom zápise ochranných známok zo 14. apríla 1891 v znení zmien a doplnení (ďalej len „Madridská dohoda“) vo svojom článku 4 ods. 1 stanovuje:

„Od zápisu... je ochrana ochrannej známky na území každej z dotknutých zmluvných strán rovnaká, akoby známka bola prihlásená priamo na úrade tejto zmluvnej strany. ...“

Dohovor z roku 1892

7 Článok 5 ods. 1 Dohovoru medzi Švajčiarskom a Nemeckom o vzájomnej ochrane patentov, vzorov a ochranných známok, podpísaného v Berlíne 13. apríla 1892 (ďalej len „dohovor z roku 1892“) upravuje, že právne dôsledky, ktoré podľa zákona zmluvných strán vyplývajú zo skutočnosti, že ochranná známka obchodného názvu alebo značky sa počas určitého obdobia nepoužila, nevznikajú, ak sa použitie uskutočnilo na území druhej zmluvnej strany.

Skutkové okolnosti

8 Dňa 25. októbra 2007 podala spoločnosť Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas na ÚHVT prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

- 9 Prihlasovanou ochrannou známkou je nasledujúce obrazové označenie:

- 10 Výrobky, o ktorých zápis sa žiadalo, patria do tried 29, 30 a 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú pre každú z týchto tried tomuto opisu:

- trieda 29: „mäso, ryba, hydina a zverina; mäsové výťažky; konzervované, sušené a varené ovocie a zelenina; rôsoly, džemy, ovocné omáčky; vajcia, mlieko a mliečne výrobky; jedlé oleje a tuky“;
- trieda 30: „káva, čaj, kakao, cukor, ryža, tapioka, ságo, kávovinové náhradky; múka a zložky vyrobené z obilnín, chlieb, jemné pečivo a cukrovinky, zmrzliny; med, melasa; droždie, prášok do pečiva; soľ, horčica; ocot, koreninové prísady (chuťové prísady); koreniny; ľad“;
- trieda 32: „pivá; minerálky a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.

- 11 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známk Spoločenstva* č. 13/2008 z 31. marca 2008.

- 12 Dňa 30. júna 2008 podala odvolateľka na základe článku 42 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 41 nariadenia č. 207/2009) námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky a poukázala na pravdepodobnosť zámery v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009].

- 13 Námietka bola založená na skoršej medzinárodnej obrazovej ochrannej známke zapísanej 30. júna 1992 pod číslom 470542, ktorej platnosť bola predĺžená do 30. júna 2012, pričom bola účinná v Nemecku, Španielsku, Francúzsku, Taliansku, Rakúsku a v krajinách Beneluxu pre tieto výrobky zaradené do triedy 32 v zmysle Niceskej dohody, t. j. „pivá, svetlé a tmavé; minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“. Táto ochranná známka je znázornená nižšie:

- 14 Odvolateľka, ktorá bola vyzvaná, aby predložila dôkaz o používaní skoršej ochrannej známky, 31. marca 2009 spresnila, že na námietke trvá iba vo vzťahu k nemeckej časti medzinárodného zápisu, a predložila viaceré doklady preukazujúce používanie vo Švajčiarsku. Odvolateľka v tejto súvislosti poukázala na článok 5 dohovoru z roku 1892. Podľa tohto dohovoru sa používanie vo Švajčiarsku považovalo za používanie v Nemecku.

- 15 Rozhodnutím z 8. februára 2010 námietkové oddelenie zamietlo námietku z dôvodu nepredloženia dôkazu o používaní skoršej ochrannej známky. Námietkové oddelenie konštatovalo, že z predložených dôkazov vyplývalo, že ochranná známka uvedená na podporu námietky sa vo Švajčiarsku nepoužívala, a zamietlo uplatnenie dohovoru 1892.
- 16 Dňa 7. apríla 2010 podala odvolateľka na ÚHVT odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.
- 17 Sporným rozhodnutím štvrtý odvolací senát ÚHVT odvolanie zamietol z dôvodu, že dôkaz o riadnom používaní ochrannej známky sa týkal iba Švajčiarskej konfederácie. Odvolací senát konštatoval, že jediným relevantným právnym rámcom bolo nariadenie č. 207/2009, konkrétne jeho článok 42 ods. 2 a 3, podľa ktorého sa skoršia ochranná známka musela riadne používať v členskom štáte, v ktorom je chránená.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. marca 2011 podala odvolateľka žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.
- 19 Odvolateľka na podporu svojej žaloby uviedla jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009.
- 20 Odvolateľka predovšetkým uviedla, že nemusí predložiť dôkaz o riadnom používaní skoršej ochrannej známky v Nemecku, ak sa v súlade s článkom 5 ods. 1 dohovoru z roku 1892 preukáže jej používanie vo Švajčiarsku.
- 21 Po prvé Všeobecný súd v bodoch 22 až 36 napadnutého rozsudku skúmal, aký dôkaz o používaní skoršej ochrannej známky sa má na akom území predložiť.
- 22 V bode 26 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že „otázky súvisiace s dôkazom predloženým na podporu dôvodov námietky proti prihláške ochrannej známky Spoločenstva a otázky týkajúce sa územného hľadiska používania ochranných známk sa riadia relevantnými ustanoveniami nariadenia č. 207/2009“ bez ohľadu na ustanovenie vnútroštátneho práva členského štátu. V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 27 tohto rozsudku zdôraznil, že národný alebo medzinárodný charakter skoršej ochrannej známky uvedenej počas námietkového konania v žiadnom prípade neznamená uplatniteľnosť vnútroštátneho práva uplatniteľného na túto skoršiu ochrannú známku.
- 23 Všeobecný súd tak konštatoval, že hoci sa zápis ochrannej známky riadi vnútroštátnym právom každého členského štátu, to neplatí o určení územia, na ktorom sa musí preukázať riadne používanie skoršej ochrannej známky, keďže túto otázku upravujú ustanovenia práva Únie.
- 24 Navyše sa Všeobecný súd v bode 36 napadnutého rozsudku domnieval, že hoci možno za určitých podmienok uplatniť vnútroštátne právo, nariadenie č. 207/2009 upravuje koexistenciu národných systémov a systému Spoločenstva ochrany ochranných známk.
- 25 Po druhé sa Všeobecný súd v bodoch 37 až 40 napadnutého rozsudku domnieval, že pokiaľ ide o skoršiu medzinárodnú ochrannú známku, dôkaz o jej riadnom používaní možno požadovať v súlade s článkom 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, keďže táto ochranná známka sa považuje za národnú ochrannú známku.
- 26 Všeobecný súd za týchto okolností zamietol žalobu odvolateľky o neplatnosť.

Návrhy účastníkov konania

- 27 Svojím odvolaním odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, vrátil vec na konanie pred Všeobecným súdom a zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania pred Súdnym dvorom a Všeobecným súdom.
- 28 ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 29 Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľka jediný odvolací dôvod založený na porušení článku 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009. Tento dôvod sa delí na tri časti.

O prvej časti jediného odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 30 Odvolateľka sa domnieva, že článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009 sa neuplatňuje na ochranné známky zapísané na základe medzinárodných dohôd s účinkom v členskom štáte.
- 31 Odvolávajúc sa na znenie tohto ustanovenia, odvolateľka uvádza, že toto ustanovenie sa týka vyslovene len „skorších ochranných známk Spoločenstva“, ako aj „skorších národných ochranných známk“, a nie ostatných prípadov upravených v článku 8 ods. 2 uvedeného nariadenia, ktorý obsahuje všeobecnejší pojem „skoršie ochranné známky“. Skoršia ochranná známka, ktorá koliduje s ochrannou známkou, o ktorej zápis sa žiada, tak spadá pod tento článok 8 ods. 2 písm. a).
- 32 Keďže táto ochranná známka je zapísaná na základe medzinárodných dohôd, Všeobecný súd nesprávne požadoval, aby odvolateľka preukázala jej používanie v Nemecku.
- 33 ÚHVT v zmysle článku 160 nariadenia č. 207/2009 zdôrazňuje, že povinnosť používania, tak ako vyplýva z článku 42 tohto nariadenia, vyslovene upravuje článok 160 uvedeného nariadenia pre medzinárodne zapísané ochranné známky s vyznačením Európskej únie.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 34 V prvej časti jediného odvolacieho dôvodu sa odvolateľka domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na jej skoršiu ochrannú známku uplatnil kritérium riadneho používania podľa článku 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009, hoci išlo o medzinárodnú ochrannú známku, ktorá nespádala do tohto ustanovenia.
- 35 Po prvé je potrebné uviesť, že zo znenia článku 42 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že odsek 2 tohto článku sa uplatňuje na skoršie ochranné známky Spoločenstva, zatiaľ čo jeho odsek 3 sa týka skorších národných ochranných známk.
- 36 Je potrebné tiež konštatovať, že tieto dva odseky neodlišujú národné ochranné známky a ochranné známky zapísané na základe medzinárodných dohôd.
- 37 „Skoršie národné ochranné známky“ uvedené v článku 42 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 sa však musia vykladať ako ochranné známky s účinkom v členskom štáte bez ohľadu na skutočnosť, či boli zapísané na národnej, alebo medzinárodnej úrovni.

- 38 Odsek 3 tohto článku totiž upravuje, že pravidlá, ktoré stanovuje, sa uplatňujú na „skoršie národné ochranné známky“ uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 207/2009 bez toho, aby rozlišoval medzi štyrmi jednotlivými kategóriami „skorších ochranných známk“, ktoré sú uvedené v danom ustanovení a medzi ktorými sa nachádzajú aj ochranné známky zapísané na základe medzinárodných dohôd s účinkom v členskom štáte.
- 39 Cieľom článku 42 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 je tak len uplatniť požiadavku používania skorších ochranných známk Spoločenstva na území Spoločenstva, ako to vyplýva z článku 42 ods. 2 tohto nariadenia, na prípady skorších národných ochranných známk, pri ktorých je zdôraznená požiadavka používania na území členského štátu.
- 40 Po druhé výklad uvedený odvolateľkou, ktorý vylučuje z pôsobnosti základnú požiadavku používania medzinárodných ochranných známk, obchádza režim ochrany, do ktorého spadá článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009, ako aj potrebný účinok tohto ustanovenia. Predovšetkým je na jednej strane potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie 10 uvedeného nariadenia, ktoré pripomína zásadu prvenstva ochrannej známky, nerozlišuje typ ochrannej známky, ktorá je predmetom námietky. Na druhej strane to vyplýva aj z článku 160 nariadenia č. 207/2009, ktorý, pokiaľ ide o námietku založenú na medzinárodnej ochrannej známke, požaduje používanie v kontexte určenia dátumu zápisu.
- 41 To isté v podstate zdôraznil aj Všeobecný súd, keď v bode 38 napadnutého rozsudku pripomenul, že článok 4 ods. 1 Madriidskej dohody, ako aj článok 4 ods. 1 písm. a) protokolu k Madriidskej dohode stanovujú, že ochrana ochrannej známky na území každej z dotknutých zmluvných strán je rovnaká, akoby známka bola prihlásená priamo na úrade tejto zmluvnej strany.
- 42 Preto sú podľa týchto ustanovení „ochranné známky zapísané na základe medzinárodných dohôd s účinkom v členskom štáte“ v zmysle článku 8 ods. 2 písm. a) bodu iii) nariadenia č. 207/2009 podriadené rovnakému režimu ako „ochranné známky zapísané v členskom štáte“ uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a) bode ii).
- 43 Preto sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na ochrannú známku odvolateľky uplatnil článok 42 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.
- 44 Odvolateľka tak nevie preukázať rozporuplnosť tvrdenia Všeobecného súdu uvedeného v bodoch 33 a 38 napadnutého rozsudku. Hoci v bode 33 tohto rozsudku Všeobecný súd v podstate zdôrazňuje, že pojem riadne používanie je predmetom harmonizácie v rámci zápisu ochrannej známky Spoločenstva, v bode 38 uvedeného rozsudku sa odvoláva na platnosť medzinárodnej ochrannej známky na území členského štátu.
- 45 Preto prvú časť jediného odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti jediného odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

- 46 V druhej časti jediného odvolacieho dôvodu sa žalobkyňa domnieva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Všeobecný súd, otázku „územnej platnosti“ národnej ochrannej známky upravuje výlučne vnútroštátne právo. Tak je to predovšetkým v prípade národných ochranných známk zapísaných na základe medzinárodných dohôd s účinkom v členskom štáte.

47 ÚHVT sa domnieva, že pojem používanie skoršej ochrannej známky sa má vykladať jednotne v rámci nariadenia č. 207/2009, ktoré taxatívne upravuje povahu predmetného používania, ako aj územie, na ktorom má byť používanie preukázané. Hoci dohovor z roku 1892 môže mať v tejto súvislosti dosah na nemecké právo ochranných známk, tento dohovor nemá vplyv na systém ochranných známk Spoločenstva.

Posúdenie Súdny dvorom

48 Na úvod je potrebné pripomenúť, že systém ochranných známk Spoločenstva predstavuje samostatný systém tvorený súborom právnych noriem a sledujúci ciele, ktoré sú preň špecifické, pričom jeho uplatnenie je nezávislé od akéhokoľvek vnútroštátneho systému (pozri rozsudky z 22. marca 2012, Génesis, C-190/10, bod 36, a z 27. júna 2013, Malaysia Dairy Industries, C-320/12, bod 33).

49 V tejto súvislosti odvolateľka nemôže spochybníť tvrdenia týkajúce sa pojmu používanie ochrannej známky, ktoré Všeobecný súd vyvodil z rozsudku Súdneho dvora z 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/ÚHVT (C-234/06 P, Zb. s. I-7333). V tomto rozsudku totiž, ako pripomenul Všeobecný súd v bode 34 napadnutého rozsudku, Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny pojem obrannej ochrannej známky, v zmysle ktorého požíva skoršia ochranná známka ochranu na základe vnútroštátneho práva, napriek tomu, že jej používanie nie je preukázané, nemôže byť prekážkou zápisu ochrannej známky Spoločenstva.

50 Inak je to len v prípade, ak pravidlá týkajúce sa ochrannej známky Spoločenstva nezosúladujú pojem používanie ochrannej známky.

51 Článok 10 ods. 1 smernice 2008/95, ktorého cieľom je harmonizácia vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa ochranných známk, upravuje, že ak majiteľ počas určitého obdobia riadne nepoužíva ochrannú známku na území dotknutého štátu, táto ochranná známka bude podliehať sankciám podľa tejto smernice, najmä neplatnosti.

52 Preto sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že pojem používanie ochrannej známky Spoločenstva na území Únie taxatívne upravuje jedine právo Únie.

53 Preto druhú časť jediného odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O tretej časti jediného odvolacieho dôvodu

Argumentácia účastníkov konania

54 Podľa odvolateľky skutočnosť, že používanie ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiada, na nemeckom území môže byť podľa dohovoru z roku 1892 zakázané, povedie k ovplyvneniu jednotného charakteru ochrannej známky Spoločenstva. Hoci možno pripustiť, že zásada jednotnosti takejto známky má aj výnimky, tie musia byť vyslovene upravené v nariadení č. 207/2009, ako to vyplýva z odôvodnenia 3 tohto nariadenia.

55 Odvolávajúc sa na články 111 a 165 uvedeného nariadenia, ÚHVT zdôrazňuje, že zásada jednotného charakteru ochrannej známky Spoločenstva nie je absolútna.

Posúdenie Súdny dvorom

56 Je potrebné pripomenúť, že zásada jednotného charakteru ochrannej známky pozná výnimky, ako sú výnimky upravené v nariadení č. 207/2009.

- 57 Predovšetkým článok 111 ods. 1 tohto nariadenia umožňuje majiteľovi skoršieho práva, ktoré sa týka iba určitého územia, namietat' voči používaniu ochrannej známky Spoločenstva na území, na ktorom je jeho právo chránené v rozsahu, v akom to dovoľuje právo príslušného členského štátu.
- 58 Preto Všeobecný súd správne v bode 36 napadnutého rozsudku rozhodol, že zásada jednotného charakteru ochrannej známky Spoločenstva nie je absolútna.
- 59 Z toho vyplýva, že tretia časť jediného odvolacieho dôvodu nie je dôvodná, a preto sa musí odvolanie v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

- 60 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT navrhol zaviazať spoločnosť Rivella International AG na náhradu trov konania a táto spoločnosť nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Rivella International AG je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy